

**«RIDICĂ-TE
ȘI UMBLĂ!»**

**CREDINȚA ȘI
VINDECAREA**

În capitolele 8 și 9 din Matei putem vedea puterea lui Isus:

**Puterea atingerii Sale
(Matei 8:1-4)**

**Puterea cuvântului
Său (Matei 8:5-13)**

**Puterea autorității Sale
(Matei 8:23-34)**

**Puterea iertării Sale
(Matei 9:1-8)**

**Puterea chemării Sale
(Matei 8:18-22; 9:9-13)**

PUTEREA ATINGERII SALE

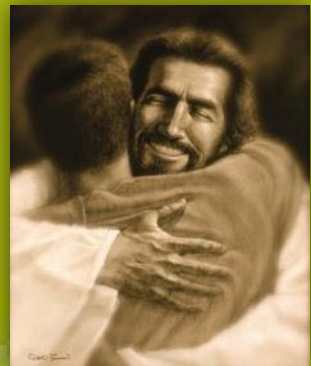
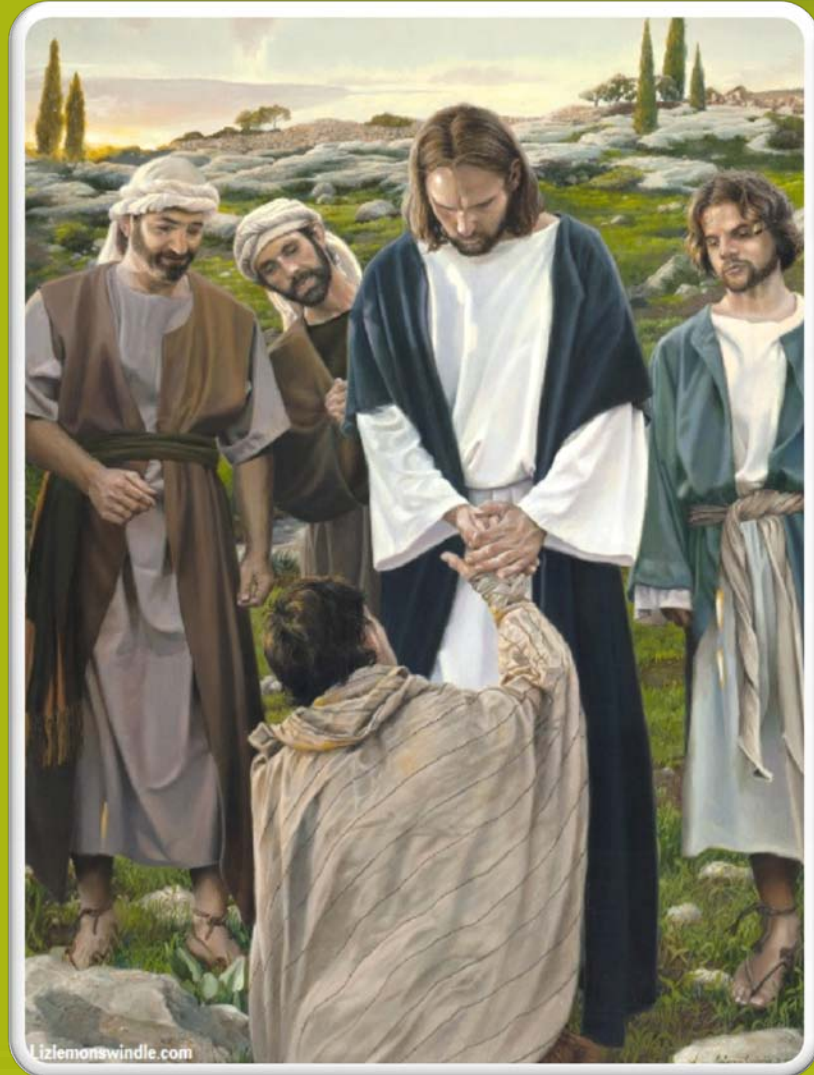
«Și un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat, și I-a zis: „Doamne, dacă vrei, poți să mă curățești.” Isus a întins mâna, S-a atins de el, și a zis: „Da, vreau, fii curățit!” Îndată a fost curățită lepra lui.» (Matei 8:2-3)

Folosind cuvântul *δυνασαι* (*dúnamai*, «plin de putere»), leprosul și-a exprimat credința în faptul că Isus era plin de putere pentru a vindeca ceea ce era incurabil.

De ce să atingă leprosul când putea, pur și simplu, să folosească cuvântul pentru a-l vindeca?

A atinge un lepros însemna să te contaminezi cu lepră. Cu toate acestea, atingerea lui Isus a vindecat un om necurat.

Isus era totdeauna dispus să intre în contact cu păcătoșii pentru a-i putea transforma și curăța de păcat.

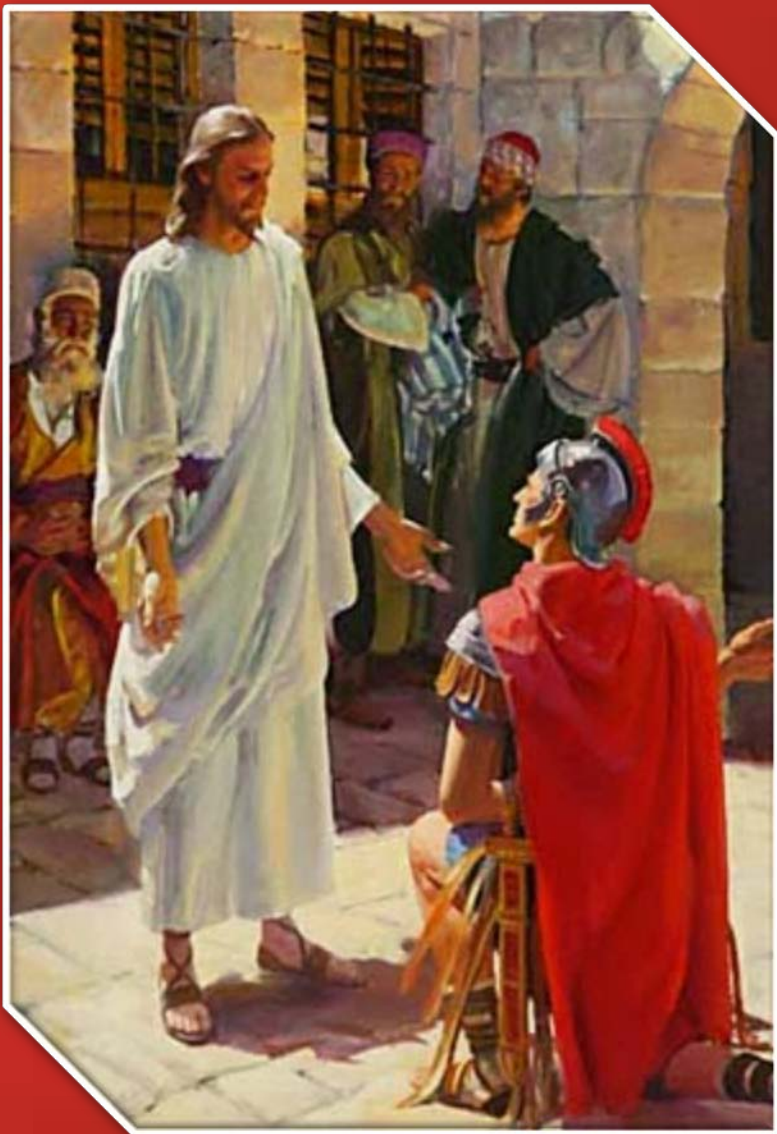

Povestirea nu prezintă doar cazul unui lepros în căutarea însănătoșirii, ci, deasemenea, reprezintă o rasă păcătoasă fără nici o soluție de a găsi liniște, pace și răscumpărare. Păcatul crează cea mai mare insensibilitate: este lepra sufletului, în care eul cel mai adânc este în stare de putrefacție; iar sensibilitatea devine o piatră aspră și rece; viziunea cea mai nobilă devine aroganță, mândrie și egocentrism. «Toți au păcătuit», spune apostolul Pavel (Romani 3:23). În acest fel toți suntem leproși spiritual, insensibili. Povestirea lui Isus atingând leprosul ne dă speranță tuturor. El nu a străbătut 1,8 metri, cât îl despărțeau de lepros, ci adâncă prăpastie dintre cer și pământ, și a venit pe planeta noastră pentru a ne atinge pe toți. Atingerea lui Isus disponibilă gratuit pentru fiecare dintre noi are puterea de a ne ierta cele mai teribile păcate, de a aduce vindecare acolo unde este descompunere și de a ne scoate din moartea păcatului, la brațul dragostei lui Dumnezeu.

Andy Nash, material auxiliar pentru instructori

PUTEREA CUVÂNTULUI SĂU

«„Doamne”, a răspuns sutașul, „nu sunt vrednic să intri supt acoperământul meu; ci zi numai un cuvânt, și robul meu va fi tămăduit.» (Matei 8:8)

În ciuda puterii și autorității sale, sutașul era fără apărare în fața bolii robului său. La fel ca și leprosul, avea încredere că cuvântul lui Isus era suficient de puternic pentru a face imposibilul.

Isus s-a mirat de credința acestui reprezentant al neamurilor. În mijlocul poporului privilegiat nu a găsit o credință asemănătoare.

«Dar vă spun că vor veni mulți dela răsărit și dela apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în Împărăția cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunerecul de afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.» (Matei 8:11-12)

PUTEREA AUTORITĂȚII SALE

«Oamenii aceia se mirau, și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”»
(Matei 8:27)

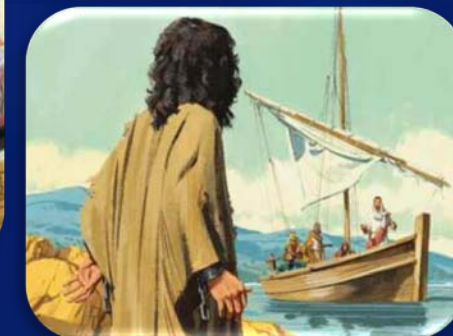
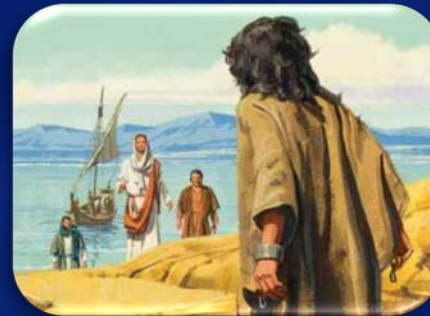
«Porcarii au fugit, și s-au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplate cu îndrăciții. Și iată că toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Isus; și, cum L-au văzut, L-au rugat să plece din ținutul lor.» (Matei 8:33-34)

Când Isus și-a folosit autoritatea asupra elementelor naturii și asupra demonilor, oamenii s-au temut (vezi Luca 8:25, 35).

Teama ucenicilor i-a făcut să se mire și să Îl laude pe Isus. Teama cetățenilor Gadarei i-a făcut să îi ceară lui Isus să se îndepărteze de viețile lor.

Isus are puterea de a desface orice lucrare pe care Satana a făcut-o în viața noastră.

Vom continua să ne păzim porcii (trăind în păcat) sau ne vom preda în fața minunatei autorități a lui Isus pentru a dezrădăcina păcatul nostru?

PUTEREA IERTĂRII SALE

«Și iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința, și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!” » (Matei 9:2)

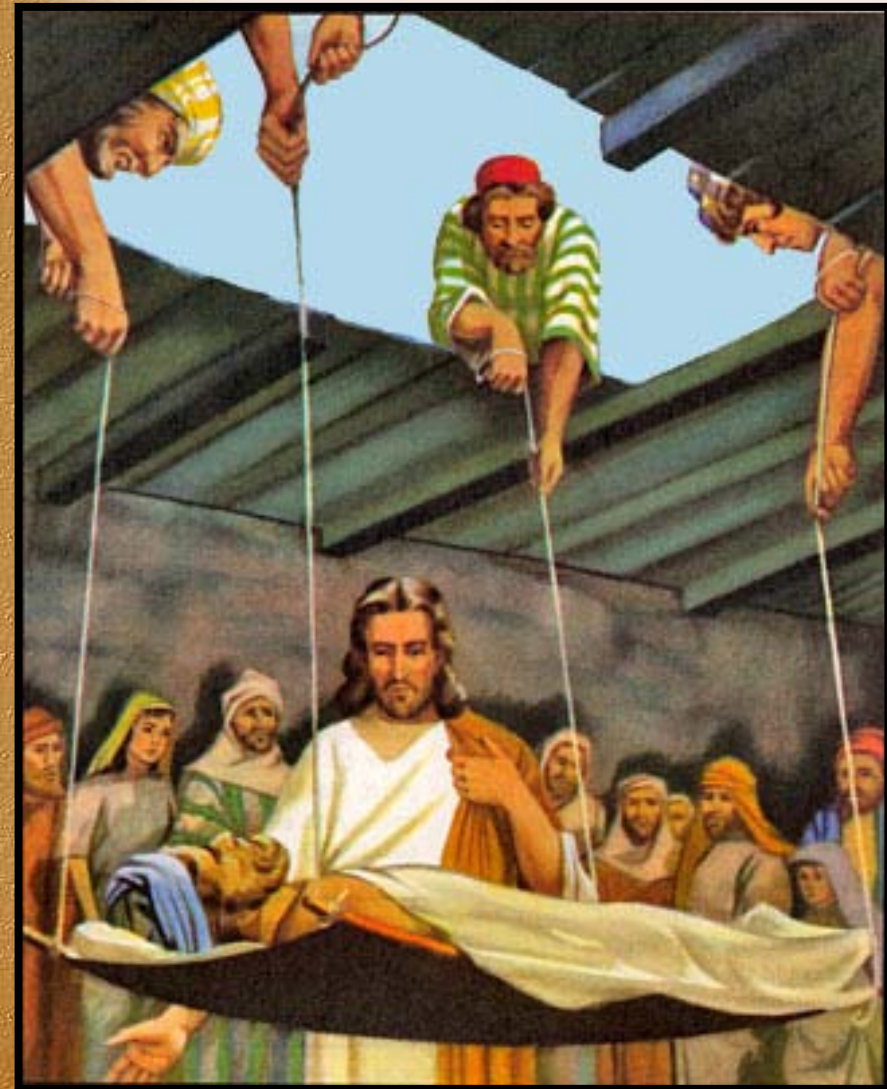

Acest paralizat nu avea nevoie de altă vindecare decât de siguranța iertării păcatelor. A fost însănătoșit fizic doar pentru a închide gura cărturarilor.

Mai presus de circumstanțele și problemele fiecăruia, este un lucru de care avem nevoie cu toții: iertare de păcate.

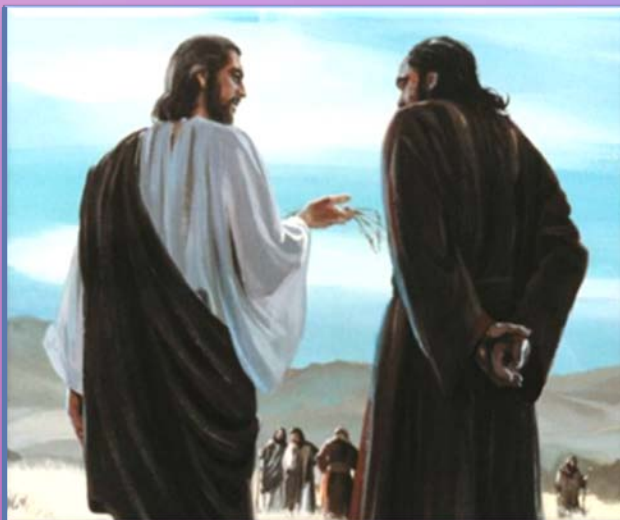
Fără iertare, nu contează dacă rămânem bolnavi sau suntem însănătoșiți. Am pierdut viața veșnică.

Din fericire pentru sănătatea noastră spirituală, «Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele» (Matei 9:6).

PUTEREA CHEMĂRII SALE

Citește Matei 8:19-21 și 9:9. Observând cum a chemat Isus aceste persoane și modul în care, în unele cazuri, i-a avertizat de problemele cu care se vor confrunta, putem trage concluzia că a-L urma pe Isus implică:

«Atunci s-a apropiat de El un cărturar, și l-a zis: „Învățătorule, vreau să Te urmez ori unde vei merge.”... „Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.”» (Matei 8:19-20)

- A fi dispus să renunți la tot și să suferi incomoditatea pentru El.

«Un altul, care era dintre ucenici, l-a zis: „Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să îngrop pe tatăl meu.”» (Matei 8:21)

- A-L pune pe Isus înaintea propriei noastre familii.

«De acolo, Isus a mers mai departe, și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine”. Omul acela s-a sculat, și a mers după El.» (Matei 9:9)

- A ne ridica și a ne pune viața în mâinile lui Isus.

«Mai sunt și din aceia care au cunoscut iubirea plină de iertare a Domnului Hristos și care în adevăr doresc să fie copii ai lui Dumnezeu și totuși își dau seama de nedesăvârșirea caracterului lor, de viața lor plină de greșeli și încep să se îndoiască de faptul că inimile lor au fost cu adevărat reînnoite prin Duhul Sfânt. Unora ca aceștia le spun: Nu dați înapoi cuprinși de disperare! Va trebui adesea să ne plecăm și să plângem la picioarele Domnului Hristos din cauza scăderilor și greșelilor noastre, dar nu trebuie să ne descurajăm. Chiar dacă suntem biruiți de vrăjmaș, nu suntem lepădați, nu suntem uitați și respinși de Dumnezeu... Rugați-vă cu mai multă căldură; credeți mai mult! Și atunci când vom ajunge să nu ne mai punem încredere în propria noastră putere, să ne prindem puternic de Răscumpărătorul nostru, atunci îl vom lăuda pe El, care este sănătatea ființei noastre.»